

Warsztaty literacko-plastyczne na podstawie książki:

Gdzie jest mój kocyk?

Tekst: Lucy Rowland

Ilustracje: Paula Metcalf

Wydawnictwo Tako

Autorka scenariusza: Magdalena Czepe-Pietruszewska

Wiek dzieci: 4+

Czas trwania: 60 min

O książce:

„Gdzie jest mój kocyk?” to ciepła, rymowana opowieść o empatii, emocjach i umiejętności stawiania granic.

Księżniczka Asia wyrusza w podróż, by odzyskać swój ukochany kocyk. Po drodze spotyka postacie znane z bajek i uczy się szukać rozwiązań, które są dobre dla wszystkich.

To piękny punkt wyjścia do rozmów o przywiązaniu, bezpieczeństwie, empatii i świadomym dzieleniu się.

Cele:

- Kształtowanie postawy empatii i troski wobec innych.
- Wspieranie dzieci w stawianiu granic — pokazanie, że można powiedzieć „nie” z szacunkiem do siebie i innych.
- Kształtowanie umiejętności świadomego dzielenia się bez przymusu.
- Rozwijanie kreatywności poprzez działania plastyczne inspirowane książką.

Materiały i narzędzia:

książka „Gdzie jest mój kocyk?”, miękki kocik lub przytulanka, czarodziejska różdżka, zestaw kolorowych kartek (czerwony, niebieski, żółty, zielony) dla prowadzącego i po jednym zestawie dla każdego dziecka, taśma malarska, kleje w sztyfcie, wydrukowane załączniki (załącznik nr 1, załącznik nr 2), kolorowe kartki A3, nożyczki, kolorowe arkusze filcowe, ozdoby (np. naklejki kropki, filcowe i piankowe elementy do przyklejenia), klej magiczny, farby plakatowe, palety lub talerzyki do farb, okrągłe pędzle gąbkowe, farby w sztyfcie lub suche pastele.

1. Powitanie

Dzieci siadają w kręgu. Prowadzący wita każde dziecko, przekazując miękki kocyk lub przytulankę. Dziecko, trzymając kocyk, mówi swoje imię, może opowiedzieć o swojej ulubionej przytulance lub co lubi mieć przy sobie do snu. Prowadzący krótko opowiada dzieciom o tym, co je czeka na zajęciach, jaki będzie przebieg warsztatów.

2. Rozgrzewka

„To jest moja czarodziejska różdżka. Kiedy nią machnę i wypowiem zaklęcie, musimy zamienić się w postać lub zrobić coś, co powiem. Uwaga! Trzeba słuchać uważnie – czary mogą być bardzo zabawne!“. Prowadzący unosi różdżkę, mówi magiczne zaklęcie (np. „Abra-bajabra, hokus kocykus!“) i wypowiada komendę:

- Maszeruj jak senny smok – powolne, przeciągające się ruchy, ziewanie,
- Idź jakbyś stąpał po chmurach – ciche, lekkie kroki na palcach,
- Zwiń się w kulkę jak śpiący miś – dzieci kucają i przytulają kolana,
- Delikatnie machaj jak skrzydła motyla – powolne ruchy ramion,
- Unosisz się jak piórko – dzieci poruszają się lekko i płynnie,
- Trzęś się jak smok w zimnej jaskini! – dzieci wykonują delikatne, drżące ruchy całym ciałem.

Część główna**1. Czytanie książki „Gdzie jest mój kocyk?”**

5 min

Prowadzący rozmawia z dziećmi o okładce książki i zachęca je do zgadywania, o czym lub o kim jest opowieść. Głośne czytanie.

2. Rozmowa

5 min

Propozycja pytań:

- Jak myślicie, co czuła księżniczka Asia, kiedy zorientowała się, że zniknął jej kocyk?
- Dlaczego kocyk był dla Asi taki ważny?
- Jakie postacie spotkała Asia?
- Dlaczego smok zabrał kocyk?
- Dlaczego smok nie chciał zasypiać z miękkim kotkiem i poduszką z pierza?
- Jakie hasło wymyślili Asia ze smokiem?
- Co Asia podarowała smokowi?

3. Zabawa „Prawda czy fałsz”

5 min

Prowadzący przykleja na podłodze taśmę malarską. Po jednej stronie linii kładzie kartkę z napisem „prawda” i uśmiechniętą buzią, po drugiej – kartkę z napisem „fałsz” i smutną buzią.* Dzieci stoją początkowo na taśmie. Prowadzący czyta zdania, a dzieci przeskakują na odpowiednią stronę, w zależności od tego, czy uważają, że zdanie jest prawdziwe czy fałszywe.

Zdania:

- Księżniczka zgubiła pluszową kaczkę.
- Księżniczka Asia nie chciała oddać swojego kocyka.
- Smok lubił śmierdzące skarpetki.
- Księżniczka podzieliła się czymś ze smokiem – oddała mu swoją przytulankę.
- Asia poczuła radość, gdy oddała smokowi swojego misia.
- Smok wrócił z misiem do jaskini.

4. Zabawa „Kolorowe emocje”

10 min

- Prowadzący prezentuje dzieciom kolorowe kartki i tłumaczy, że każda z nich odpowiada innej emocji. Pokazuje je kolejno, pytając, z czym kojarzą się dzieciom poszczególne barwy. Posługuje się mimiką i gestami – uśmiechem, marszczeniem brwi czy wzruszeniem ramion – by ułatwić dzieciom odgadnięcie emocji.

Kolory i emocje:

- Czerwony – złość
- Niebieski – smutek
- Żółty – radość
- Zielony – spokój

- Kiedy wszystkie kolory zostaną już połączone z emocjami, prowadzący raz jeszcze przypomina ich nazwy, pokazując odpowiednie kartki. Dzieci mogą jednocześnie pokazywać daną emocję za pomocą mimiki i gestów.
- Każde dziecko otrzymuje swój zestaw kolorowych kartek. Prowadzący sprawdza, czy dzieci pamiętają, który kolor odpowiada danej emocji – wypowiada jej nazwę lub odgrywa ją gestem i mimiką, a dzieci wybierają i unoszą kartkę w odpowiednim kolorze.
- Prowadzący wypowiada zdania związane z historią o zaginionym kocyku, zadaniem dzieci jest uniesienie kartki w kolorze odpowiadającej emocji, którą poczułyby w takiej sytuacji.

Propozycja zdań:

1. Zgubiłeś ulubioną przytulankę.
2. Ktoś się z tobą podzielił czymś naprawdę pysznym.
3. Ktoś zabiera twoją zabawkę bez pytania.
4. Obudziłeś się i nie możesz znaleźć swojego ulubionego kocyka.

5. Pomagasz koledze znaleźć rzecz, którą zgubił.
6. Koleżanka dzieli się z tobą swoimi zabawkami.
7. Masz w domu misia, którego już nie potrzebujesz i możesz go komuś podarować.

5. Rozmowa

5 min

- Czy można powiedzieć „nie”, kiedy nie chce się czegoś dać? Dlaczego?
- Czy czasem możesz nie mieć ochoty się dzielić? Co wtedy zrobić?
- Czy dzielenie się jest ważne? Dlaczego?
- Czy dzielenie jest łatwe? Dlaczego?
- Czy lubicie, jak ktoś się z Wami czymś podzieli?
- Czy lubicie się dzielić?

Prowadzący podsumowuje rozmowę:

„Dzielenie się to cenna umiejętność — pomaga budować przyjaźnie i pokazuje, że zależy nam na innych. Mamy jednak prawo powiedzieć 'nie', jeśli coś jest dla nas bardzo ważne — i to też jest w porządku. Gdy widzimy, że ktoś czegoś bardzo potrzebuje, ale nie chcemy oddać swojej rzeczy, warto pomyśleć, czy jest inny sposób, by mu pomóc lub okazać życzliwość. Tak jak księżniczka Asia, która nie chciała oddać swojego kocyka, ale pomogła smokowi znaleźć coś miłego na pocieszenie — poświęciła mu swój czas i na koniec ofiarowała mu swojego misia. Tak zaczęła się ich wielka przyjaźń.”

5. Praca plastyczna

15 min

Zadaniem jest przygotowanie nowego kocyka dla smoka (załącznik nr 3). Na początku każde dziecko wycina papierowego smoka (załącznik nr 2) i przykleja go klejem w sztyfcie na kartce A3. (Aby zmieścić się cały kocyk, smoka należy przykleić bliżej górnej krawędzi kartki). Następnie dzieci wybierają kolor filcu i ozdabiają kocyk: przyklejają naklejki, kształty z filcu i pianki (do tego najlepiej użyć kleju magicznego), robią stemple farbą za pomocą okrągłych pędzli gąbkowych. Na koniec przyklejają gotowy kocyk, przykrywając smoka, a tło ozdabiają — np. farbami w sztyfcie lub suchymi pastelami.

5 min

Zakończenie

Wspólne oglądanie i omawianie prac. Podziękowanie i pożegnanie.

* Kartki można powiesić na dwóch różnych ścianach, zadaniem dzieci jest podbiec i dotknąć odpowiedniej ściany.

Załącznik nr 1

PRAWDA

FALSZ

Załącznik nr 2

Załącznik nr 3

stempel farby

arkusz filcu

naklejki

okrągłe pędzle gąbkowe

ozdoby z pianki

kredki w sztyfcie lub suche pastele

naklejki z pianki